

Amerikas Latviešu Baptistu Apvienības Mēnešraksts

KRISTĪGĀ BALSS

Nr. 3

2019. g. jūlijs/augusts/septembris

90.3.

Amerikas Latviešu Baptistu Apvienības Kongress
2019. gadā, Bukskauntijas draudzes dievnamā un
starp karogiem Andrejs Kalnmals, komandants

Foto: Pēteris Aļle

Redakcijas kollēģijas piezīmes

Domājot par šīm piezīmēm jaunajā Kristīgās Balss numurā, nācu pie atziņas par to, cik brīnišķīgi bagāts esmu... Jūs, kas tagad esat saņēmuši Kristīgo Balsi un jau izlasījuši vairāk vai mazāk rakstus un apskatījuši uzņēmumus, tomēr esat tikai itkā nogaršojusi sagatavoto maltīti, nopriecājušies par izskatu un patīkamo smaržu.

Man turpretīm ir bijusi izdevība un pienākums gan dziļi meklēt un gādāt, lai tur nebūtu nekas nebaudāms, gan rūpēties par pēdējā rakstu galiņa tīrību un pareizību. Kā to daru? Saņemot katru rakstu izlaboju gramatikas un “drukas” kļūdas. Tāpat pārskatu, vai teikuma locekļi ir sakartoti loģiskā secībā. Latviešu valodā nav cieši noteikta vārdu kārtība, kā, piemēram vācu valodā, bet vārdus šā tā samētajot var zūst vai izplūst doma. Kad viss tas paveikts, nolieku rakstu pie malas, jo lai atrastu vēl neizlabotas kļūdas, tas veicas daudz labāk, to darot nākošajā dienā. Zinu, ka trešajā dienā, meklēšanu atkārtojot, vēl atradīšu neredzētas kļūdas un nepilnības.

Tā redziet, es katru šīs Kristīgās Balss rakstu esmu uzmanīgi izlasījis trīs reizes. Kad to, tīmeklim sagatavotu, saņemšu, priecāšos par uzņēmumiem, apskatīšu kā Pēteris Aļļe visu ir salicis kopā, kas, zinu, ir liels darbs, bet tekstu vairs nerasīšu. Vai es baidos uzziēt nepamanītas kļūdas? Nē, nebaidos, jo zinu, ka tādas notikti būs, jo es un pārējie redakcijas kollēģijas locekļi jau cilvēki vien esam. Bet es esmu priecīgs un Dievam pateicīgs, ka varu vēl šo darbu darīt, lai arī liels gadu skaits dara savu, bet darbojoties un Dievu lūdzot, to daru ar lielu līksmību, jo Dievs mani mīl un Viņš man ir dārgāks un mīļāks par visu, ko redzu, jūtu un piedzīvoju.

Un tagad mazliet gramatikas. – KAS un KUĻŠ? Kā redaktors, labojot daudzus rakstus, esmu novērojis, ka vairums rakstītāju par daudz un nevietā lieto “kas” vietā “kuļš”. Bet nesen sastapos ar absolute nepieņemamu “kuļš” lietojumu – rakstītājs: “Dievs, kuļš mūs mīl...”

Vārds “kuļš” valodā izvelk no varbūt lielā “kas” darītāju pulka vienu, kuļš ir savādāks, dara ko sevišķu utt. Lietojot “Dievs, kuļš..” rakstītājs mums

saka, ka ir vairāki “Dievi”. Dievs ir svēts vārds, ir tikai viens Dievs, debess un zemes radītājs, mūsu glābējs un mīlētājs! Protams, runājot par elku dieviem, “kuļš” ir vietā. Aicinu rakstītājus, nonākot pie šo vārdu lietošanas, labi pārdomāt, kas ir tas pareizais vārdiņš.

Tāpat vārds “no” bieži tiek lietots lieki: “cilvēks NO Čikāgas...” ir – “čikāgiētis...”

Jūs sveikdams un mīlēdams – māc. Oļģerts Cakars

Redakcijas kollēģija: māc. Dr. U. Ukstiņš, māc. O. Cakars, P. Aļļe. Mūsu tīmekļa lapas adrese:

www.kristigabals.com

Informācija, jautājumi, raksti:

info@latvianbaptistsinamerica.org

ALBA tīmekļa lapa:

www.latvianbaptistsinamerica.org

SATURS

Redakcijas kollēģijas piezīmes– māc. O. Cakars	2
Vai kā Jona? Vai kā Jēzus? Kāds esmu es? —māc. Dr. U. Ukstiņš	3
Rīta svētbrīdis—Lilija Pencis	8
Bēgot no žēlastības Dieva - Pēteris Aļļe	9
70. ALBA kongress- māc. Dr. U. Ukstiņš	13
ALBA Kongresa levada vārdi —māc. Dr. U. Ukstiņš	16
Māsu darbs pagātnē un rītdienā —Benita Ukstiņa	17
Četri “Bet” un viena liela zivs —māc. Dr. P. Barbins	19
Kristību dievkalpojumi Mateja draudzē — Enoks Biķis	23
Kā tas bija pirms 25 gadiem—Gatis Ķeris	25

VAI KĀ JONA? VAI KĀ JĒZUS? KĀDS ESMU ES?

ALBA 2019. g. KONGRESA DIENAS

māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Pirmā kopdzierma, mūsu šī gada ALBA Kongresa dienu dievkalpojumā, bija ar Latvijas baptistu celmlauža Jēkaba Inča vārdiem: “Dārgais brīdis nu atkal ir novēlēts mums, Vaigā redzēties, apsveikties še. Ak, cik svētīgs mums visiem šāds atgadījums, Ka šķirties vairs netiktos ne!” Šie vārdi izteica Kongresa dienu dalībnieku izjūtas, kad piektdienas rītā Bukskautijas latviešu baptistu draudzes dievnama sētā, tika uzvilkti Savienoto Valstu zvaigžnotais un Latvijas sarkan-balt-sarkanais karogs. Atskanēja ko-

Komandants Andrejs Kalnmals

Foto: Pēteris Aļļe

manda: “Karogiem mierā!” no komandanta Andreja Kalnmala. Mūsu priekšā šajā rīta vairs nestāv viņa tēvs Rūdis, kas gadu desmitus bija ALBA nometnes un Kongresa dienu komandants. Dievs viņu aicināja savās mūžīgajās mājās šī gada 24. martā, latviešu ciematā, Trejupēs pie Gaŗezera, Mičiganas pavalstī.

Beidzamais pants, jau minētā dziesmā, ir: “Daža asara ritēs vēl svēšniecībā, Daža nasta vēl nospiedīs mūs, Bet mēs nāksim reiz pilsētā paliekamā, Kur labi pie Jēzus mums būs!” Šī ir pārliecība, kas vadījusi un veidojusi mūsu Apvienības darbu šajos pagājušos 69 gados kopš dibināšanas 1950. gadā, šeit pat Buskauntijas dievnāmā.

I.

Rīta jundai seko gardas brokastis. Kā jau daudzus gadus, pirmās brokastīs varam baudīt sevišķi gardu auzu pārslu putru. Ir arī latviska rupjmaize no saimnieces Intas Grundes, kuŗa no sava uzņēmuma apgādā daudzus latviešus un arī citus ar gardiem latviskiem ēdieniem. Par Kongresa dienu dalībnieku ēdināšanu rūpējas saimniecības vadītājs Ralfs Augstroze ar dzīves biedri Silvijū un palīgiem Nicholasu un Ēriku Stūrmaņiem. Pateicība nākas viņiem par ilgadēju kalpošanu!

Brokastīm seko rīta svētbrīdis Lilijas Pences vadībā. Viņa ar savām meitām Ritu un Sandru atbraukušas no Ohio pavalsts, kur dzīvo lauksaimniecībā pie Ohio un Pensilvānijas robežas. Lauksaimniecība gan šobrīd ir neaktīva. Tur piecdesmitajos gados vairākus gadus notika ALBA jauniešu nometnes. Rīta svētbrīža klausītāju rindās ir brāļi un māsas no Bostanas, Čikāgas, Filadelfijas, Klīvlādes, Toronto un, protams, šeit pat no Bukskautijas. Māsa L. Pence ievada mūsu pārdomas par pravieti Jonu ar uzrunu, kuŗas virsraksts ir: “Nepaklausīgais pravietis - Esmu ebrējs un bīstos to Kungū” . Māsas Pences dalība šajās Kongresa dienās un vēl vairak viņas vērtīgās pārdomas ir ļoti apbrīnojama lieta, jo beidzamajā dzimšanas dienā viņa atzīmēja 99 gadus. Klausoties mūsu Liliju Penci nevarētu ticēt, ka viņai ir tik cienījams gadu skaits. (Viņas pārdomas atradīsiet šajā Kristīgās Balss numurā). Japiezīmē, ka šajā svētbrīdī un sekojošās sanāksmēs piektdienās un sestdienas rītā dziesmas pavādīja Sarmīte Aļļe no Čikāgas.

Rīta svētbūdim seko dziedāšana Ilzes (Celmiņas) Diaz vadībā. Viņa interesanti izmeklējusi dziesmas, kas saistās ar mūsu šī gada pārdomam par pravieša Jonas dzīvi un mācību. Ilze ir mācītāja

Jēkaba Dubelzara (1879.-1967.) meita. Viņš bija

visi jau tiek mīļi aicināti pusdienās.

Ilze Celmiņa Diaz vada dziedāšanu Foto: Pēteris Aļle

viens no Latvijas baptistu izcilajiem darbiniekiem pirms Otrā pasaules kara.

Pirmo Bībeles studiju par Jonas grāmatas pirmo un otro nodaļu: "Noraidot Dieva aicinājumu - Neuzticamais pravietis - Bēgot no žēlastības Dieva" sniedz ALBA priekšsēža biedrs Pēteris Aļle. Viņš dod izcilu ievadu šīs grāmatas saturam. (Arī viņa Bībeles studiju atradīsiet šajā Kristīgās Balss numurā.) Pēc īsas kafijas pauzes seko pārrunu grupas par jautājumiem, kuŗus sagatavojis lektors. Grupas vada viņš, māc. Dr. Pauls Barbins un māc Dr. Uldis Ukstiņš. Dalībniekiem ir iespēja izteikt savus uzskatus un dzirdēt pārējo klausītāju domas par šo īpatnējo pravieša grāmatu. Ka pārrunas ir bijušas spraigas, liecina tas, ka tās turpinājas pat tad, kad

Parrunām seko izcila pusdienas un tad visiem ir izdevība skatīties filmu: "Jonah-the Musical", kas ir daļa no "Sight and Soul Theaters" darbības, attēlojot daudzas Bībeles temas, kā Ziemsvētku stāstu, Noa un citus. Filma dod atkal jaunus ieskus atskatu pravieša Jonas grāmatā. To mums piegādāja Ralfs Augstroze.

Filmā seko ALBA draudžu kongresa pirmā sēde, vakariņas un vakara junda. Nolaižot karogus, dziedam Rūda Kalnmala pagājušā gadā sacerētos vārdus tieši mūsu Kongresa dienu vakarjundai. "Palīdzi mums Tavu vārdu Dzilī sirdī paglabāt. Un ar gaišām domām iemigt, Vari rītā modināt."

Pēc vakara jundas, visi Kongresa dienu dalībnieki pulcējas Vakara svētbrīdim, ko vada un runā ALBA sekretārs Juris Alksnītis no Bostonas. Temats vakara pārdomām ir: "Glābšana ir pie tā Kunga!" (Jonas 2:1-11). Jona tiek no Dieva izglābts par spīti viņa nepaklausībai, un tādēļ viņš izteic savu uzticību Dievam un lūdz Viņa žēlastību. (Šīs vērtīgās pārdomas varēsiet lasīt nākošajā Kristīgās Balss numurā.)

Diena beidzās ar Gata Ņera vadīto ugunskuŗu. Pēc dziesmas "Ugunskurs spīd mežmalā" redzam, kā, pēc televīzijas programmas "Jeopardy" parauga, Valdis Ņeris un Pauls Barbins sacenšas ar Dagniju Murray (Bērziņu) Murray

Ugunsкура vakara programmas vadītājs Gatis Ņeris. Foto: P. Aļle

un Vairu Gertneri viņu zināšanās par pāgātnes notikumiem ALBA dzīvē. Piemēram, vai zināt, kuŗš pavārs ieradās no Latvijas, lai strādātu Mazās nometnes (bērnu un jauniešu) virtuvē? Spēle iz-

Viena no pārrunu grupām Foto: Sarmīte Aļle

Saimnieces un saimnieki: (no kreisās: Ērika Stūrmane, Niks Stūrmanis, Administrācijas un Saimniecības vadītājs Ralfs Augstroze, Silvija Augstroze. Foto: Pēteris Aļle

raisa daudz smieklu un lielu jautrību. Dienu beidzam ar Gata Ķera lūgšanu pēc Dieva sargāšanas atceļā katram uz savām mājām vai apmešanās vietu Kongresa dienās un Viņa svētību nākošajām Kongresa dienām.

II.

Kogresa dienu otrās dienas gaita līdzinās pirmās dienas kārtībai. Diena atkal sākas ar karogu uzvilšanu un brokastīm. Māsu apvienības vadība jau pirms karogu uzvilšanas pulcējusies savai sēdei Māsu apvienības priekšnieces Benitas Ukstiņas vadībā, lai pārskatītu padarīto pagājušā kongresa gadā

Biroja vadītāja Inta Augstroze vada rīta svētbrīdi. Foto: Pēteris Aļle

un lai domātu par darbiem, kas darāmi priekšstāvošajā gadā. Māsu neizpalika bez brokastīm. Priekšnieces jaunākā meita bija sagādājusi garšīgus "Yum-Yum" donatus.

Pēc brokastīm ir otrais Rīta svētbrīdis, kuņģā

Inta Augstroze no Bukskauntijas runā par tematu: "Dusmīgais pravietis - Es zināju ka Tu esi žēlīgs Dievs!" (Jonas 3:10-4:4). Māsa Inta izsmeļoši apcer šo tematu, uzsverot, kādu vietu ieņem dusmas arī mūsu, katra viena dzīvē. (Viņas apceri varēsiet lasīt nākošajā Kristīgās Balss 2019. gada oktobra- decembra numurā.)

Dziedāšanu vada Dr. Rita Pence. Vairums no lasītājiem zinās, ka viņa ir ilggadēja veterināre. Viņa arī pielaikojusi kopdziedāšanai izmeklētās dziesmas Jonas grāmatai, jo sevišķi uzsverot Dieva mīlestību uz visu cilvēci. Dziedam, starp citu, visiem pazīstamo svētdienskolas dziesmu: "Dievs, mīlestība liek mani pestīt".

Pēc kopdziedāšanas ir atkal Bībeles studija, šoreiz par Jonas grāmatas trešo un ceturto nodaļu, ko sniedz māc. Dr. Uldis Ukstiņš: "Noraidot Dieva vēsti - Nepateicīgais pravietis - Bēgot no Dieva žēlastības vēsts". (Šo Bībeles studiju arī atradīsiet nākošajā Kristīgās Balss numurā). Pēc Bībeles studijas atkal grupu pārrunas. Tām seko pusdienas un ALBA Koņu apvienības sēde, apvienības priekšnieces Guntas Plostnieces vadībā. Pricājāties ka nākošā ALBA Koņu apvienības rīkotā Dziesmu diena, uz Bostonas draudzes ielūgumu, notiks Bostonā, 2019. gada 26. aprīlī. Pēc Koņu apvienības sēdes ir ALBA Kongresa otrā sēde, vakariņas un vakara junda.

Dr. Rita Pencis vada dziedāšanu.

Foto: Pēteris Aļle

Dienu nobeidzam ar kongresa beigu svētbrīdi ar Svēto Vakarēdienu, kuņu vada Pēteris Aļle un pie galda kalpo māc. Dr. Pauls Barbins un māc. Dr. Uldis Ukstiņš. Brālis Pēteris Aļle sniedz īsas pārdomas, uzsverot Svētā Vakarēdiena nozīmi, kas ir Kristus upuris pie krusta, kas nes mums glābšanu un atver ceļu

Svētdienas pēcpusdienas sanāksmē skatāmos Vairas Gertneres uzņēmumus no viņas nesenā ceļojuma Latvijā. Vairas uzņēmumi ir tiešām ļoti mākslinieciski. Redzam, cik sevišķi skaista ir mūsu tēvzeme un dažiem, vēl pat, tā ir dzimtene. Man sirdī skan tautas lūgšana "Dievs, svētī Latviju! mūs dārgo tēviju. Svētī jel Latviju ! Ak, svētī jel to". Jadamā, ka kaut Latvija ir šodien brīva un neatkarīga valsts, joprojām zinām, ka austrumu kaimiņš tai kāri uzglūn. Nesen lasīju rakstu, ka Baltijas valstīm jābūt ikdienas nomodā, lai atspēkotu V. Putina melus.

Kongresa dienas nobeidzas ar karogu nolaišanu. Priekšsēdis izsaka cerību, ka tiksimies atkal šeit pat nakošajā gadā. Kogress sestdien pieņēma priekšlikumu, rīkot nakošajā gadā Kongresa dienas no 14. līdz 16. augustam šeit pat Buskauntijas draudzes dievnamā. Tie, kas nav jau aizceļojuši uz savām mājām vēl pulcējas pie vakariņu galda. Varam baudīt gārdumus no pēdejo dienu klāsta.

Diriģente Vaira Gertnere ar svētdienas kori Foto: Pēteris Aļļe

Atvadoties spiežam roku un, skatoties brālim vai māsai acīs, sakām, "Ja Dievs tā vēlēš, uz tikšanos nakošajā gadā Dziesmu dienā Bostonā; uz tikšanos Kongresa dienās šeit pat Bukskauntijā. Lai tas Kungs pasargā mājup ceļā!"

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš

ALBA kongresa dievkalpojuma, 18. augustā. Priekšplānā ziedi māc. Fridricha Čukura in viņa dzīves biedres Martas Čukuras piemiņai. Māc Čukurs ilgus gadus kalpoja kā Bukskauntijas draudzes mācītājs un arī ALBA priekšsēdis. Foto: Pēteris Aļļe

NEPAKLAUSĪGAIS PRAVIETIS: „ESMU EBREJS UN BĪSTOS TO KUNGU!”

Jona gr. 1:7-10

Rīta svētbrīdis—Lilija Pence

Saņemot aicinājumu runāt kongresa rīta svētbrīdī par Jonasu, pirmā doma bija mukt projām no Bukskauntijas/ Kvēkertaunas. Tas nozīmētu doties uz rietumiem, Čikāgas virzienā. Jāšaubās, vai izdotos paglābties, jo Čikāgā dzīvo skolas biedrs Oļģerts Cakars. Abi gājām Baltāsmuižas pamatskolā

Ilģeciemā. Varu iedomāties, ka viņš mani kauninātu par tādu glēvulību, tas būtu negods mūsu labajiem skolotājiem. Nu tad jālasa Jonasa grāmata un jāmēģina izprast, ko īsti mums jāmacās no šīs samērā īsās četru nodaļu grāmatas.

Dienas laikrakstos un ziņās lasām, ka ikgadus apmēram miljons Amerikas iedzīvotāju itkā “pazūd” dažādu iemeslu dēļ. Sarauj saites ar ģimeni, maina uzvārdu un iesāk jaunu dzīves posmu tālu projām no mājām. Kas jādara, lai neviens pazudušo neatrastu? Padoms tāds: iznīcīni visu, kas varētu liecināt par tevi un gādā, lai neviens tevi neienīstu un arī nemīlētu tik ļoti, ka vēlētos tevi meklēt. Iespējams, ka varētu izvairīties no draugiem un nedraugiem, bet ne no Dieva. Viņš mūs redz dienā un naktī, ziemā un vasarā.

Viņam klausā jūras un vēji, tādēļ nav necik prātīgi pretoties Viņa vadībai. Dievs sūtīja pravieti Jonu ar īpašu uzdevumu – sludināt “lielajā pilsētā” Ninivē. “Norāj to un paziņo tai, ka tās ļaunie darbi jau nonākuši mana vaiga priekšā”. Jonasam tas šķita neiespējami, klausīt Dieva pavēlei, jo viņš bija uzaudzis sajuzdams pret Ninivi tikai naidu un nekādā ziņā nekā cienīgu

Lilija Pencis

Foto: Pēteris Aļļe

saņemt Dieva žēlastību. Asīriešus visi pazina un bijās kā nežēlīgu un netaisnu valdību. Jona dzīvoja pirms Kristus ēras no 793. līdz 753. gadam. Viņš nepavisam nevēlējās uzņemt sakarus ar ienīstajiem asīriešiem. Ninive atradās uz austrumiem no Jeruzālemes, tādēļ Jona devās rietumu virzienā, cik tālu vien iespējams.

Var jau mēģināt aizbēgt no Dieva, bet tas var novest lielās nepatikšanās; jācieš nevien pašam, arī pavisam nevainīgiem līdzcilvēkiem dzīve sarežģījās. Jona cerēja ar kuģi doties uz Taršišu (projām no tā Kunga acīm). Sacēlās vētra un mēs jau zinām, kas notika – Jonu iemeta jūrā un liela zivs viņu aprija. Zivs vēderā sēdēdams, pravietis vairs nevarēja gudrot, kā izmukt no Dieva. Viņš piesauca to Kungu savās bēdās. Un tas Kungs pavēlēja zivij un tā izspļāva Jonu malā.

Bukskauntijas draudzes dievnams Foto: Pēteris Aļļe

NORAI DOT DIEVA AICINĀJUMU — NEUZ TICAM AIS PRAVIETIS: BĒGOT NO ŽĒLASTĪBAS DIEVA

Pēteris Aļļe

Mūsu kongresa dienās Bībeles studijas ir par Jona grāmatu. Šis Bībeles stāsts par Jonu mums un, varbūt, pat mūsu bērniem un mazbērniem ir pazīstams stāsts. Bieži vien bērnu Bībelēs mēs redzam mākslinieka izpratni par Jonas grāmatu. Mākslinieka attēlos parādās lielā zivs, Jona, jūrnieki, vētrā kuģis. Šī, bērniem piemērota, izpratne neparāda dziļās un nopietnās patiesības, kas mums ir Dieva Vārdā dotas Jonas grāmatā. Šinīs dienās mums ir iespēja iedziļināties Jonas grāmatā svētbrīžos, Bībeles studijās un pārrunu grupās. Centīsimies izmantot šo izdevību, atrast patiesības Dieva Vārdā, kas uzrunā mūs šinīs dienās.

Šī rīta pārdomas mēs sāksim ar Jonas grāmatas pirmajām divām nodaļām.

Mēs visi pazīstam Bībeles aprakstu un stāstu par Jonu, par lielo zivi. Mūsu bērniem un mazbērniem, varbūt, šis stāsts parādās ilustrēts ar lielo zivi viņu bērnu Bībelēs. Jonas grāmata ir daļa no Bībeles, un tā tad Dieva Vārds, kas mums jāņem vērā, un jācenšas no šī Dieva Vārda iegūt ne tikai zināšanas bet arī pamācības mūsu dzīves gaitām. Centīsimies ar uzmanību domāt, sekot līdzi, un censties jautāt – katrs sev – kādā veidā šī Bībeles grāmata šodien uzrunā mani?

Jonas grāmatas pirmajā nodaļā, pirmajos divos pantos, lasām: *“1 Tā Kunga vārds nāca pār Jonu, Amitaja dēlu: 2 Celies un dodies uz lielo pilsētu Ninivi; norāj to un paziņo tai, ka tās ļaunie darbi jau nonākuši Mana vaiga priekšā!”*

Pie karoga Sarmīte un Pēteris Aļļe

Foto: C. Augstroze

Ninive ir ļoti veca pilsēta, Bībelē minēta jau 1. Mozus grāmatas 10. nodaļā. Tanīs dienās, kad Jonas grāmata ir rakstīta, Ninive bija daļa no Asīrijas impērijas. Lai šo pilsētu izstaigātu, būtu vajadzīgas trīs dienas. Pilsētā bija daudz ļaunuma pazīmes, ieskaitot pagānu parašas, dažāda veida miesas nešķīstības.

Pirmajā pantā Dievs tieši uzrunā Jonu, un 2. pantā Viņš dod Jonam norādījumus. Izlasot šos divus pantus, varam secināt vairākus novērojumus par Dieva dabu un Viņa rīcību.

Pirmais novērojums – Dievs savu gribu īsteno un savus plānus realizē caur cilvēkiem. Viņš uzrunā Jonu ļoti specifiski un saka viņam: “celies un dodies!”

Otrais novērojums – Dievs aicina kaut ko darīt. To mēs redzam atkārtoti Bībelē un tas arī attiecas uz mums mūsu dienās. Viņš aicina darīt. Viņa vārdi ir neapšaubāmi – celies un dodies uz lielo pilsētu Ninivi. Šie ir darbības vārdi – celies un dodies. Ļoti skaidri pateikts. Dievs grib, viņš pavēl, lai Jona ceļas un dodas, un tad Dievs pavēl, lai Jona norāj, paziņo. Četri darbības vārdi: celies, dodies, norāj, paziņo.

Ievadot šīs pārdomas minēju, ka šī ir izdevība mums katram domāt, uz ko Dievs aicina mani? Ko Viņš vēlas, lai es daru? Varbūt ir kāds te, mūsu vidē, kas ir daudz par to domājis – “Dievs, ko Tu gribi, lai es daru?” Ar kādiem darbības vārdiem Dievs uzrunā Tevi, mani?

Vecās Derības laikos Dievs uzrunāja praviešus tieši.

Mūsu dienās, mūsu laikmetā tas ir citādi. Mēs, varbūt, patiešām dažreiz gribētu dzirdēt kādu vārdu tieši no Dieva. Mēs domājam: “Es patiešām gribētu dzirdēt no Dieva – kāda ir Viņa vēlēšanās šinī nopietnā izšķiršanās brīdī?”. Patiesība ir, ka mēs varam dzirdēt Dievu – Viņš ir mums atklājies 66 Bībeles grāmatās, evaņģelijos, vēstulēs. Ja mēs gribam dzirdēt kādu vārdu no Dieva, lasīsim Bībeli. Mācīsimies no Dieva Vārda.

Trešais novērojums – Grēks Dieva svētuma priekšā ir Viņam nepieņemams. Tas ir kā apvainojums un ir pilnīgā nesaskaņā ar Viņa svētumu. Dievs saka – ej un norāj to. Ievērosim, ka te vēl nav runa par iznīcināšanu bet tikai par norāšanu.

Ceturtais novērojums – Dievs parāda atkārtoti, ka Viņš ir žēlīgs, lēnīgs, pacietīgs. Viņš vēlas, lai ļaudis atgriežas. Šis novērojums atkārtoti parādās Bībeles lappusēs, gan Vecā gan Jaunā Derībā.

Esam tikai divus pantus izlasījuši, ir jau četri novērojumi.

Jonas rīcība.

Trešajā pantā lasām: *“3 Bet Jona cēlās, lai bēgtu no Tā Kunga vaiga, gribēdams nokļūt Taršīsā, un nonāca līdz Jafai. Tur viņš atrada kuģi, kas taisījās ceļā uz Taršīšu, samaksāja braucamo naudu un iekāpa kuģī, kam bija viņš jāaizved uz Taršīšu, projām no Tā Kunga acīm.”*

Trešajā pantā mēs lasām par Jonas rīcību. Viņš cēlās, lai bēgtu no Tā Kunga vaiga. Viņš meklēja ceļu uz Taršīšu. Ievērojiet, ka viņš gribēja būt projām no Tā Kunga acīm.

Kur ir Taršīša? Domāju, šis būs pavisam vienkāršs jautājums – *Google* man to atbildēs. Jā, *Google* pateica, ka senajā pasaulē Taršīša bija dienvidrietumu Spānijā. Tā ir tomēr nepilnīga atbilde, jo ir pētnieki, kas apsvēruši, ka senajā pasaulē, Jonas laikā, Taršīša varētu būt bijusi tur, kur tagad ir Lielbritānija.

Šinī kontekstā galvenais, kas mums jāzin, ir, ka Taršīša ir ļoti tālu no Joppas. Jona ne tikai bēga no Dieva, bet izvēlējās vistālāko iespējamo vietu. Viņš

iekāpa kuģī un devās ceļā projām no Dieva.

Kā ir ar mums, vai mēs bēgam no Dieva? Varbūt ne tik krasā vai ekstrēmā veidā kā Jona, varbūt, ka ir reizes, kad mēs ignorējam to, ko Dievs skaidri ar savu Vārdu mūs aicina darīt.

Dieva atbilde Jonas rīcībai.

Caur Vētru, Dievs īsteno savus plānus. Dieva atbildi Jona rīcībai mēs lasām pirmajā nodaļā no 4. līdz 16. pantam.

Dievs sūtīja vētru. Šī vētra bija liela – tik liela, ka kuģim draudēja briesmas. Jūrnieki centās, cik varēja, bet lai glābtu kuģi, viņi bija spiesti rīkoties ļoti drastiski. Viņi meta kuģa kravu jūrā. Viņi katrs kļiedza un piesauca savu dievu. Bet kur bija tas cilvēks, kas būtu varējis piesaukt Dievu ar lielo burtu “D” vienīgo, visvareno Dievu? Jona gulēja dziļā miegā.

Kuģa kapteinis aicināja, lai Jona piesauc savu Dievu. Vai Jona to dara? Ne šinī nodaļā. Jo viņš zina un saprot, ka viņa lūgšanām nebūs rezultāts, jo viņš nav paklausījis Dievam, un bēg no Dieva. Kādā veidā viņš var palīdzēt? Šinī gadījumā – viņš saka – lai viņu met jūrā. Šis nebija jūrniekiem pirmais un labākais solis, bet viņi to darīja, un tūlīt vētra norimās un jūra kļuva mierīga.

Jonas rīcības negatīvās sekas:

Jona aktīvi nepaklausīja Dievam, un tamdēļ Dievs sūtīja vētru. Apdraudēja visus jūrniekus, apdraudēja kuģi.

Kuģa īpašniekam bija zaudējums, jo kuģis nevarēja piegādāt kravu – tā bija jūrā.

Cilvēki kas gaidīja kravu, to nesaņēma. Kompānijas, kam krava piederēja, to zaudēja.

Jona rīcības pozitīvās sekas:

Jona apliecināja, ka Viņš tic Dievam, kas radījis debesis un zemi.

Jūrnieki piesauca Dievu. Ievērojiet, ka šī notikuma dēļ, jūrnieki dzirdēja par Dievu un pielūdz Viņu. Mēs lasām 14. pantā: *“Ak, Kungs, nepazudini mūs šā cilvēka dvēseles dēļ*

un nepieskaiti mums par grēku viņa nenoziedzīgās asinis! Jo Tu, Kungs, rīkojies tā, kā Tu atzini par pareizu."

Kuģa ļaudīs notika pārmaiņa – viņi vairs nepiesauca savus dievus, bet Dievu un nesa tam Kungam kaujamos upurus un deva Viņam solījumus (16. pantā).

Vētra norimās, jūra palika mierīga.

Kontrasts: Jona un Jēzus:

Nobeidzot pirmo nodaļu Jona grāmatā, mēs vērojam vairākus kontrastus starp Jonu un Jēzu:

Dievs sūtīja Jonu uz grēcīgo Ninivi, viņš negāja.

Dievs sūtīja savu Dēlu Jēzu Kristu uz grēcīgo pasauli. Jēzus nāca pie mums.

Dievs saudzēja Jona dzīvi, lai gan viņš bija nepaklausīgs.

Dievs dod mūžīgu dzīvību tiem, kas tic Jēzum.

Lai gan mēs bijām miruši mūsu grēkos (efeziešiem 2:1), Viņš ir ticīgos *"darījis dzīvus līdz ar Kristu: žēlastībā jus esat izglābti!"* (efeziešiem 2:5)

Jonas nepaklausības dēļ Dievs sūtīja vētru.

Mums, ticīgiem, caur Jēzu Kristu ir miers ar Dievu (romiešiem 5:1)

Negribīgais, un sākumā nepaklausīgais Jona bēga no tā, ko Dievs bija viņam uzticējies. Jēzus Kristus nebēga, bet nāca pie mums, gāja krusta nāvē mūsu dēļ. Jēzus bija paklausīgs līdz pat krusta nāvei (filipiešiem 2:8). Viņš gāja krusta nāvē, uzņemot uz sevi to sodu, ko mēs bijām pelnījuši mūsu grēku dēļ. Dieva Dēls gāja krusta nāvē, piedzīvojot tumsu un to, ka visi Viņa draugi Viņu atstāja. Viņš mira un ir augšāmcēlies, lai mēs, kas Viņam ticam, varētu būt debesu valstībā līdz ar Viņu.

Lai slava Dievam par Viņa Dēlu Jēzu Kristu, par Viņa pestīšanu!

Jonas Lūgšana (2. nodaļa):

Pirmajā nodaļā Jona bēga no Dieva, viņu iemeta jūrā, bet viņš nepiedzīvoja nāvi, zivs viņu norij. Dievs darīja brīnumu, sūtot šo lielo zivi, un arī pēc tam brīnumu, ka zivs nesagrevoja Jonu. Jona bija

dzīvs! Dievs nebija Jonu noslīcinājis, nebija viņu iznīcinājis, bet Dievs brīnumainā veidā Jona dzīvību saudzēja un viņu sargāja. Lai gan likās, ka viņa stāvoklis bija izmisuma pilns, tomēr viņš bija dzīvs. Un tas, ka Jona saprata, ka Dievs saudzēja viņa dzīvību, iespaidoja Jona lūgšanu.

Šinī lūgšanā mēs varam saskatīt daudz no tā, ko Jona piedzīvoja. Lūgšanas virsraksts parādās 2. nodaļas 2. pantā – "Lūgšana pēc palīdzības".

Jonas lūgšana nebija bezcerīga, bet cerības pilna, un vairākos veidos varbūt pat atspoguļo, kā mēs kādreiz lūdzam Dievu. Tagad, kad šo lūgšanu mēs lasīsim un studēsīm, centīsimies saskatīt divas lietas:

Vai mēs saskatām mūsu lūgšanas Jonas lūgšanā,
un
Kādā veidā Jonas lūgšana mums rāda uz Jēzu Kristu?

Tā kā šī lūgšana ir uzrakstīta pēc tam, kad Jona bija zivs vēderā, mēs varam secināt, ka šī otrā nodaļa ir atstāstījums. Atstāstījums ir pirmajā personā, Jona mums atstāsta, ko viņš piedzīvoja savu lūgšanu lūdzot, kā mēr viņš bija zivs vēderā. Lūgšana sākas ar šiem vārdiem 3. pantā: *"..Es piesaucu To Kungu savās bēdās, un Viņš atbildēja man; es kļiedzu no pazemes dziļumiem, un Tu sadzirdēji manu saucienu."*

Mūzikas kompozīcijās bieži vien ir divas melodijas vai divas temas, kas atkārtojas mūzikā. Vispirms pirmā melodija vai tema, tad otrā it kā atbild pirmajai melodijai vai temai. Jonas lūgšanā mēs līdzīgā veidā redzam divas temas secībā, kas atkārtojas vairākkārt –

Izteiktas bēdas, izmisums, bezcerība un tad,
Šī pirmā lūgšanas daļa ir atbildēta ar cerību,
dzīvību, tiek apliecināta ticība uz dzīvo
Dievu, Dieva mīlestību, Dieva žēlastību.

Pirmais šī veida piemērs ir 3. panta pirmajā daļā:

Es piesaucu to Kungu savās bēdās, atbilde...
Viņš atbildēja man

Un tālāk tai pašā pantā:

Es kliežu no pazemes dziļumiem, atbilde...

Tu sadzirdēji manu saucienu.

Lūgšanas pirmajā daļā Dieva Vārds mums apliecina, kad mēs piesaucam to Kungu bēdās, Viņš atbild. Kad mēs esam izmisumā un saucam pēc palīdzības, Viņš sadzird mūsu saucienu. Viņš atbild, Viņš sadzird.

Vai jūs kādreiz esiet piedzīvojuši galīgu tumsu? Mēs ar Sarmīti un dēliem Benjamiņu un Dāniēlu pirms kādiem gadiem apciemojām *Mammoth Cave, Kentucky* pavalstī. Tur mēs staigājām pa lielo alu. Apgaismojumā varējām redzēt visādus lielus stalaktītus un stalagmītus. Kāda apstaigāšanas daļā, mūs ievada lielā alas daļā, un tur nogrieza visas gaismas. Tur bija galīga tumsa. Šī bija galīga tumsa. Nevarējām neko redzēt. Pēc neilga laika gājiena vadītājs atkal uzgrieza visas gaismas.

Mēs kādreiz dzīvē arī piedzīvojam tumšus brīžus. Bēdas, šaubas, sašutumu. Varbūt pat šaubas par ticību. Šajos tumšajos brīžos, kad mēs saucam, Viņš atbild, kad mēs skaļā balsī saucam, Viņš sadzird mūsu saucienu.

Bībelē tumsa bieži vien saistīta ar ļaunumu, ar atšķiršanos no Dieva. Viņš ir mūs aicinājis no tumsas savā brīnišķīgajā gaismā.

Jēzus Kristus piedzīvoja tumsu. Tajā brīdī, kad Jūda nodeva Jēzu Kristu – bija nakts (Jāņa ev. 13:30). Tad kad Jēzus Kristus bija pie krusta, zemi pārklāja tumsa (Mateja ev. 27:45). Pie krusta Jēzus sauca: *“..Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu esi Mani atstājis?”*(Mateja ev. 27:46). Tumsa, ko mēs piedzīvojam, nav sveša mūsu Pestītājam.

Vēstulē ebrejiem 4. nodaļā lasām: *“15 Jo mums nav augstais priesteris, kas nespētu līdzī just mūsu vajībām, bet kas tāpat kārdināts visās lietās, tikai bez grēka. 16 Tāpēc pieiesim bez bailēm pie žēlastības troņa, lai saņemtu apžēlošanu un atrastu žēlastību, palīdzību istā laikā.”*

Jona savā lūgšanā citē Dieva Vārdu:

Jona lūdz lietojot Dieva Vārdu – Svētos Rakstus. Jona pazīst Bībeli, un viņš savā lūgšanā ieskaita

vairākas rakstvietas – no Psalmiem, no Raudu dziesmas, no 2. Samuēla grāmatas, no 1. Kēniņa grāmatas. Kā piemēru, mēs lasām 18. Psalmā 7. pantu: *“7 Savās bailēs es piesaucu To Kungu un brēcu pēc sava Dieva. Viņš sadzirdēja manu balsi Savā pilī, un mana brēkšana nāca Viņa ausīs.”* Šie ir ļoti līdzīgi vārdiem, kādus mēs nupat lasījām Jona 2:3.

Vēl viens piemērs: 18. Psalmā 17. pants: *“Viņš izstiepa Savu roku no augšienes, satvēra mani un izvilka no lielajiem ūdeņiem”.* Šis teksts ļoti līdzīgs Jona 2:7: *“Es biju nolaidies līdz dziļākajiem kalnu pamatiem, zemes aizsprosti, šķiet, bija aizdarījušies aiz manis uz mūžu, bet Tu tomēr esi licis manai dzīvībai pacelties augšup no šīs tumšās bedres un izglābis to no pazušanas, ak, Kungs, mans Dievs!”*

Mēs arī varam lūgt ar Dieva Vārdu:

Sekojoš Jonas lūgšanas piemēram, mēs varam mūsu lūgšanās iesaistīt Dieva Vārdu. Mūsu lūgšanas var būt slavas un pateicības lūgšanas, lūgšanas pēc piedošanas, lūgšanas pēc palīdzības, lūgšanas pēc gudrības. Šīm lūgšanām mēs varam pievienot Dieva Vārdu, tekstus no Bībeles. Dieva Vārds uzrunā ikkatru mūsu dzīves situāciju.

Ja vēlamies slavēt mūsu lūgšanās Dievu par Pestīšanu caur Viņa Dēlu Jēzu Kristu, mēs varam lūgt tekstu no ezeziešiem 2:4-8: *“Bet Dievs, bagāts būdams žēlastībā, Savā lielajā mīlestībā, ar ko Viņš mūs ir mīlējis, arī mūs, kas savos pārkāpumos bijām miruši, darījis dzīvus līdz ar Kristu: žēlastībā jūs esat izglābti! Viņš iekš Kristus Jēzus un līdz ar Viņu mūs ir uzmodinājis un paaugstinājis debesīs, lai nākamajos laikmetos Kristū Jēzū mums parādītu Savas žēlastības un laipnības pāri plūstošo bagātību. Jo no žēlastības jūs esat pestīti ticībā, un tas nav no jums, tā ir Dieva dāvana.”*

Mūsu lūgšana, kas atspoguļo šo Dieva Vārdu varētu būt: *“Debesu Tēvs, es pateicos Tev par Tavu lielo, bagāto žēlastību, par lielo mīlestību, kādu Tu rādi mums ikkatrā dienā. Es pateicos par Tavu Dēlu Jēzu Kristu, par to, ka Viņš ir mans Pestītājs, par šo lielo pāri plūstošo mīlestības dāvanu!”*

Jonas lūgšanas nobeigums.

Jona savu lūgšanu beidz ar šiem vārdiem Jona 2:9,10 : *“Tie, kas turas pie nīcīgām viltus dievībām, zaudē savu žēlastības tiesu. Bet ar pateicības prieku es nesīšu Tev savus upurus, savus solījuma upurus es Tev pienesīšu. Glābšana ir pie Tā Kunga!”*

Aizrādījumam 9. pantā seko cerības pilnie vārdi 10. pantā.

9. panta vārdi mums atgādina nepievērsties elkiem, vai visam tam, kas kavē, kas traucē mūsu attiecības ar Dievu. 10. panta vārdi mums, kas ticam Jēzum, vērs mūsu skatus, mūsu domas uz mūsu Pestītāju un Glābēju Jēzu Kristu. Glābšana ir pie Jēzus Kristus. Viņš ir piedzīvojis galīgu tumsu, krustu, lai mēs varētu dzīvot gaismā. Jonas piedzīvojums, šis divas nodaļas no Vecās Derības, atgādina mums tekstu no kolosiešiem 1:13-14 : *“Viņš mūs izrāvis no tumsības varas un pārcēlis Sava mīlā Dēla valstībā, kuŗā mums dota pestīšana, grēku piedošana”.*

Atgādinājumi un aicinājums mums:

Šo pirmo Bībeles studiju beidzot, mēs katrs varam domāt par to, kāda būs mūsu atsaukšanās? Dažas domas:

Dievs rīkojas un īsteno savu gribu un prātu caur cilvēkiem. Viņš vēlas, lai mēs arī ceļamies, lai mēs darām, lai mēs sludinam un stāstam pasaulei par Jēzu Kristu. Ja nezinam, ko darīt, pavadīsim laiku Dieva Vārdā, lūgšanā.

Atcerēsimies ar prieku, pateicību, ka Dievs uzklausa mūsu lūgšanas, un ka Viņa Dēla Jēzus Kristus dēļ mēs varam tuvoties Dieva tronim ar visām mūsu vajadzībām – bez bailēm.

Ieskaitīsim lūgšanās Dieva Vārdu.

Jēzus Kristus ir aicinājis mūs, kas ticam Viņam, no tumsas savā brīnišķīgajā gaismā. Sekosim viņam, mīlestībā, paklausībā!

70. ALBA KONGRESS

2109. g. no 16.-17. augusta

māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Amerikas Latviešu Baptistu apvienības (ALBA) gadskārtējais kongress sākās piektdienas pēcpusdienā, 16. augustā un noritēja pēc nospraustās darba kartības, kas tika izdalīta visiem kongresa delegātiem. Pēc priekšsēža ievada vārdiem, kuŗus atrodiet šajā Kristīgās Balss numurā, un lūgšanas seko mandātu komisijas ziņojums. Komisiju veido Gatis Ķeris un Valdis Ķeris. Viņi ziņo, ka kongresā ir 18 delegāti no ALBA vadības, zariem un draudzēm. Apstiprināts tiek kongresa prezidijs: priekšsēdis, priekšsēža biedrs Pēteris Aļļes un kasieris Ģirta Stūrmanis. Par kongresa sekretāriem tiek apstiprināti Juris Alksnītis un Benita Ukstiņa.

Apvienības priekšsēdis māc. Dr. U. Ukstiņš uzrunā kongresu.

Foto: Pēteris Aļļe

Esam saņēmuši sveicienus no LBDS bīskapa Kaspara Šterna un Pasaules baptistu ģenerālsekretāra *Elijah Brown*, kas tika atsūtīts video formatā, kā arī no Rinkonas misijas māc. Samuēla Jansona. No LBDS ir arī vēl Garīdznieku brālības – māc. Edgara Godiņa; Sieviešu kalpošanas apvienības – Agneses Megnes; Svētdienskolas apvienības - Ēsteres Rozes un Pelču nometnes bērniem ar īpašām vajadzībām vadītājas Elitas Lapiņas sveicieni. Svētdienskolas apvienības sveicienam nāk līdzī arī vizuāls sveiciens no lauku draudžu svētdienskolām, kuŗām nosūtījām

līdzekļus ziemsvētku dāvanām. Kongresa delegāti nosūta sveicienus no apvienības LBDS bīskapam, padomei un draudzēm. Tāpat arī tiek nosūtīti sveicieni Pasaules baptistu ģenerālsekretāram un prezidentam.

Pēc sveicieniem tiek pieminēti pagājušā kongresa gadā aizgājušie. Tie ir: Čikāgas draudzes Lidija Aistare, mirusi šī gada 25. martā, 91 gadu vecumā un Filadelfijas draudzes Biruta Aļle, mirusi 2018. gada 10. oktobrī, 90 gadu vecumā. Pieminam arī Čikāgas draudzes ilggadējo locekli Rūdi Kalnmali, kas mira šī gada 24. martā, 89 gadu vecumā. Aizgājējus pieminot, kongresa dalībnieki dzied "Vaigu vaigā Pestītāju Redzēt, ak, kāds prieks tas būs! Prieks, ka tas, kas par mums mira, Jēzus Kristus redzams kļūs!" Pēc dziesmas priekšsēdis vada lūgšanā par aizgājējiem, pateicoties par viņu uzticīgo kalpošanu mūsu draudzēs.

Tiek izraudzīti balss skaitītāji. Tie ir māc. Dr. Pauls Barbins un Dr. Rita Pence. Seko apvienības darbinieku pirmā ziņojumu daļa. Visi ziņojumi pilnībā būs atrodami ALBA 2019. gada kongresa protokolā. Pirmais ziņojums ir no priekšsēža. Viņš pārskata apvienības darbu pagājušā kongresa gadā, kur kā degpunkts bija Latvijas 100 gadu neatkarības svinības. Priekšsēža biedrs Pētēris Aļle ziņojumā uzsver savu darbu pie ALBA tīmekļa lapas, ko turpinā apmeklēt ļaudis no visiem kontinentiem. ALBA

Sekretārs Juris Alksnītis

Foto: Carlos Augstroze

sekretārs dod statistisku pārskatu par draudzēm un to finansiālo stāvokli. Sekretārs arī daudz gadus ir rūpējies par "Elma Barnett Childrens Center Komonongā, Kenijā" un vizuāli rāda šīs skolas darba gaitu. Palīdzības darba pārzine Benita Ukstiņa, kas ir arī Māsu apvienības priekšniece, ziņo par apvienības palīdzības darbu Latvijā, Rinkonā, Bolīvijā un citur pasaulē. Uz Latviju dažādiem palīdzības nolūkiem 2018. gadā ir nosūtīti ap \$23,000 un uz Rinkonas misiju Bolīvijā ap \$5,000. Beidzamais ziņojums šajā pirmajā apvienības darbinieku ziņojumu posmā ir no revīzijas komisijas. Komisiju veido Inta Gulbe, Ruta Ķere un Svens Kalniņš, kuŗš nolasa ziņojumu. Revīzijas komisija ziņo, ka kases grāmatas atrastas vislabākā kartībā un izsaka pateicību ALBA kasieram Ģirtam Stūrmanim.

Pirmā kongresa sēde beidzas ar kopdziesmu un lūgšanu. Par kopdziesmas laiku tiek savākta kolekte ALBA palīdzības darba kontam. Tā ir \$1,311.

II.

Kongresa otrā sēde, sestdien 17. augustā, sākas ar ALBA padomes un revīzijas komisijas locekļu vēlēšanām un citu darbinieku apstiprināšanu. Padomē pārvēlami ir māc. Dr. Pauls Barbins un Dr. Rita Pence un padomē ir apstiprināma Māsu apvienības pārstāve Benita Ukstiņa. Visi tiek vienbalsīgi ievēlēti un apstiprināti kā padomes locekļi. Revīzijas komisijā pārvēlama ir Ruta Ķeris un arī viņa tiek vienbalsīgi atkal ievēlēta. Priekšsēdis tiek apstiprināts par ALBA pārstāvis pie Pasaules Baptistu savienības (BWA).

Tāpat tiek apstiprināta Kongresa dienu plānošanas komiteja: atbildīgai vadītājs - māc. Dr. Uldis Ukstiņš, administrācija un saimniecība - Ralfs Augstroze, speciāliem uzdevumiem - Gatis Ķēris, līdz ar ALBA padomes prezidija locekļiem Juri Alksnīti, Pēteri Aļli un Ģirtu Sturmani. Komitejā arī vēl ietilpst Koŗu apvienības priekšniece Gunta Plostniece un Māsu apvienības priekšniece Benita Ukstiņa. Kongress nolemj lūgt Andreju Kalnmali uzņemt komendanta pienākumus arī nākošajā, 2020. gadā. Kongress pieņem Bukskauntijas draudz-

es laipno aicinājumu, rīkot 2020. gada Kongresa dienas no 14. līdz 16. augustam Bukskauntijs draudzes īpašumā.

Lēmumiem par ALBA kongresa dienām seko draudžu ziņojumi. Tos sniedz no Bukskauntijas draudzes Valdis Ķeris, no Čikāgas draudzes Pēteris Aļļe, no Filadelfijas draudze Gunta Plostniece un no Klīvlāndes draudzes māc. Dr. Pauls Barbins. Draudžu ziņojumi liecina par viņu spraigu darbību.

Pēc draudžu ziņojumiem dzirdam ziņojumu no Koŗu apvienības. To sniedz Koŗu apvienības Koŗu apvienības priekšniece Gunta Plostniece (l.) un sekretāre Ruta Ķeris (kr.)

Foto: Pēteris Aļļe

priekšniece Gunta Plostniece, pārskatot šī gada svētīgo Dziesmu dienas gaitu Filadelfijā un izsakot pateicību un prieku par to, ka nākošajā gadā esam aicināti rīkot Dziesmu dienu Bostonā, 26. aprīlī. Māsu apvienības priekšnece liecina par vērtīgo Māsu apvienības palīdzības darbu. Māsas, kā vienumēr, turpina atbalstu LBDS sieviešu kalpošanas darbam Pelču nometnes bērniem ar īpašām vajadzībām, lauku draudžu mācītājiem un ģimenēm, "Sinepju graudu" kalpošanas darbam, "Sieviete sievietei" mācekļības programmai, Zupu virtuvēm, LBDS svētdienskolas darbam, Timoteja skolai, kas sagatavo draudžu darbiniekus, žurnālam Labās Ziņas Bērniem, lauku draudžu svētdienskolu Ziemsvētku ziedojumiem un citām īslaicīgām palīdzības vajadzībām.

Zaru ziņojumiem seko apvienības darbinieku ziņojumu otrā daļa. Pirmo sniedz ALBA evaņģēlizāci-

Māsu apvienības priekšniece Benita Ukstiņa te kā diriģente koŗa mēģinājumā pirms kongresa dievkalpojuma

Foto: Pēteris Aļļe

jas darba pārzinis Ralfs Augstroze, pieminot evaņģēlizācijas pasakumus LBDS, kā ALFA kursus un tīmekļa reliģisko ziņu lapu "tuvumā.lv." Viņam seko Kristīgā Balss redakcijas kollēģijas locekļa Pētera Aļļes ziņojums. Viņš rūpējas par Kritīgās Balss tehnisko izkārtojumu internetā. Kristīgā Balss tagad jau otro gadu iznāk šajā formatā. Pēteris Aļļe izsaka pateicību pārejiem redakcijas kollēģijas locekļiem: māc. Oļģertam Cakaram par korektūru un māc. Dr. Uldim Ukstiņam par rakstu sagatavošanu. Brālis P. Aļļe arī vēl ziņo par Jāņa Plostnieka piemiņas teoloģiskās izglītības stipendiju fondu. Līdzekļi tiek sniegti diviem studentiem: Aleksandram Ķenigsvaldim un Kārlim Kārkliņam.

Kongresa beidzamais darba punkts ir apstiprināt ALBA kasieŗa paziņotās maiņas ALBA 2019. gada budŗetā un apstiprināt 2020. gada budŗetu, \$10,950 apmērā. Kongress nobeidzas ar kopdziesmu un lūgšanu. Dziedam ar dziļu ticības pārliecību, ka: "Šī saite mūŗu dien, Kas brāļus vienot māk, Ko Kristus mīļā roka sien, Stāv stipra līdz Viņš nāk." Tieŗām: "Kad topam izŗķirti, Sirds sāpes sajūtam. Tak esam garā vienoti Un augŗup celoŗam."

Māc. Dr. Uldis Ukstiņŗ, priekŗsēdis

ALBA 2019. g. KONGRESA IEVADA VĀRDI

māc. Dr. Uldis Ukstiņš, priekšsēdis

Trīsdesmit pirmajā Dāvida dziesmā mēs lasām: *“Bet uz tevi es paļaujos, Kungs, es saku tu esi mans Dievs! Tavā rokā ir mani laiki –”* (Psalms 31:15, 16a)

Kad atzīmējam zināmas ceļa zīmes mūsu dzīves ceļojumā, kā dzimšanas dienas, kā kāzu dienas, tas liek mums domāt par aizgājušo laiku.

Mācītāja (jeb vecajā tulkojumā Salamana mācītāja grāmatā) lasām, ka katrai lietai ir savs laiks: *“Viss savā reizē un savs laiks ik lietai zem debess: laiks dzimt un laiks mirt..”* (Mācītājs 3:1-2a) Laiks ir pulcēties pavasarī ALBA Koru apvienības Dziesmu dienai, un laiks vasaras beigās pulcēties ALBA Kongresa dienām.

Gadu desmitus “ALBA Dziesmu diena” un “ALBA Kongresa dienas”, ir bijušas svarīgas ceļa zīmes manā dzīves ceļojumā, un ticu, arī jūsu dzīves ceļojumos. Šī ir 70. reize, kad pulcējamies ALBA kongresam kopš dibināšanas kongresa, kas notika šajā pašā vietā, šeit Bukskauntijas latviešu baptistu draudzes dievnamā 1950. gada, 4. septembrī.

Daudz kas ir noticis kopš tās dienas, gan mūsu personīgās dzīvēs, gan arī draudžu un Apvienības dzīvē. Daudz kas ir mainījies mūsu pasaulē kopš 1950. gada, lai gan Mācītājs saka savas grāmatas pirmajā nodaļā: *“..nekā jauna nav zem saules.”* (Mācītājs 1:9b) Lūkojoties apkārt uz grēcīgo pasauli, kurā cilvēki turpina viens otru daudz dažādos veidos izmantot, apspiest un terorizēt, var patiesi likties, ka tiešām nekas nav pasaulē mainījies. Nesenās traģiskās slepkavības *El-Paso*, Teksasā un *Dayton*, Ohio rāda cilvēku grēku vistumšāko seju. Tiešām, liekas, ka nekas nav mainījies šajā grēku pasaulē!

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš kongresa dievkalpojumā Foto: Pēteris Aļģe

Bet, mēs, kristieši, nepieņemam šo cinisko dzīves novērtējumu. Jēzus Kristus Atklāsmes grāmatā saka: *“Redzi, es visu daru jaunu.”* (Atkl. 21:5b) Nāks reiz jaunas debesis un jauna zeme, kurās mājās ļaudis, kurī jaunpiedzimuši Jēzū Kristū. Dieva vārds mums nepārprotami māca, ka tas, ko esam darījuši kā Viņa draudzes locekļi, ka draudžu un draudžu apvienības piederīgie, ir ar mūžīgu un paliekošu vērtību. Jēzus Kristus sacīja Mazāzijas draudzēm Atklāsmes grāmatas sākumā: *“es zinu tavus darbus..”* (Atkl. 2:2a). Viņš šodien tāpat saka mums, *“Es zinu tavus darbus!”* Tas, ko esam kā ALBA šajos beidzamos 69 gadus darījuši Kristus vārdā, ir ar mūžīgu un nedilstošu vērtību.

Katrs cilvēks, kurš, caur mūsu sludināto vārdu un dziesmā pasniegto evaņģelija vēsti par Kristu, nācis pie Viņa, liecina par ALBA darba mūžīgo vērtību. Katrs, kurš caur ALBA palīdzības darbu, tieši šeit ASV, vai atbalstot palīdzības un evaņģelizācijas darbu gan Latvijā, Brazīlijā, Rinkonas misijā Bolīvijā, gan citur pasaulē, satapis Kristu, liecina par ALBA darba mūžīgo vērtību. *“Es zinu tavus darbus..”* saka Kristus. Apustulis Pāvils mūs iedrošina nepagurt kalpošanā, sakot 1. korintiešu vēstules 15. nodaļas beidzamā pantā, *“Tad nu mani mīļotie.. ..esiet noturīgi un nelokāmi, vienmēr dedzības pilni Kunga darbā, zinādami, ka jūsu pūles nav veltīgas Kungā.”* (1. Kor. 15:58) Piecpadsmitā nodaļa 1. korintiešu vēstulē apliecina Jēzus Kristus augšāmcelšanās patiesību un ka mēs, ticīgie, celsimies no kapa, tāpat kā Kristus cēlās no kapa.

Pulcējoties šodien ALBA 70. Kongresā, šī patiesība ir, kas dod mums spēku un drosmi mūsu apvienības darbā ikdienas. Apziņa, ka mūsu dzīves laiks ir

mūžīgā Dieva rokās, dod mūsu darbam mūžīgu vērtību. Apziņa, ka tas, ko esam darījuši šajos pagājušajos gadu desmitos, kopīgi ar tiem daudzajiem, kas šodien atdusās kapu kalniņā nekad nav veltīgs, nāk no tā, ka mēs ticam dzīvam un augšāmcēlušam Kungam. Viņš cels no kapa, no nāves ikvienu, kuŗš ticībā uz Viņu paļāvies. Kā apustulis raksta: *“Bet pateicība Dievam, kas mums dod uzvaru caur mūsu Kungu Jēzu Kristu.”* (1. Kor. 15:57). Dievs mums Kristū devis uzvaru par grēku un par nāvi, devis mums mūžīgu vietu Savā valstībā.

Kā dziedāsim: “Nekas nav veltīgs un pazaudēts, Kas vien ir ticībā Dievam sēts. Tas spēkā apslēptā, Dievs ko iedos, No mazas sēklas plauks krāšņos ziedos.

Lai droši stāvam mēs negaisā, Jo sēklas tālāk tas iznēsā. Kaut sirdi saviļņo, vētras biedē, Mēs zinām, simtkārt plauks krāšņāki ziedi. (K. Ostergaard, tulk.V. Baštiks).

Šīs patiesības ir, kas pulcina mūs kopā šajās Kongresa dienās, kā krāšņi aug tas, ko ir sējis tāds, kuŗš ticībā uz Kristu ir sējis, dzīvojis, strādājis, lūdzis un kalpojis ikdienas. Krāšņi aug tas, ko ir sējis tāds, kuŗam Jēzus Kristus līdzī nāk, jo Viņš visu dara jaunu!

ALBA priekšsēdis,
māc. Dr. Uldis Ukstiņš

ALBA MĀSU DARBS PAGĀTNĒ UN RĪTDIENĀ

Apstāties, pārdomāt darbu un nospraust nākotnes plānus,

ALBA Māsu apvienības padomes sēde 2019. gada 17. augustā.

Benita Ukstiņa, Māsu apvienības priekšiece

Kad ALBA māsu padomes locekles (Dr. Rita Pence, Aina Stūrmane, Silvija Augstroze, Benita Ukstiņa) noturējām savu gadskārtējo sēdi kongresa laikā, tad it kā parastais, ātrais ritms darba pulkstenim apstājās. Radās laiks pārdomāt 2018. gada darba panākumus, kā arī kopīgi veidot jaunas idejas, kā labāk šo, mums Dieva uzticēto, darbu veikt, nospraust nākotnes plānus. Brīdis ap brokastu galdu deva izdevību kopīgi ņemt laiku no mūsu parastās, aizņemtās dienas, lai sev pašiem jautātu, vai iepriekšējā gadā izpildījām nospraustos plānus un vai vēl pastāv darbam pietiekoši līdzekļi, lai to varētu turpināt? Tāpat jautājām, ko šodien varam mācīties no pagātnes kļūdām un kādu virzienu būtu jāņem nākošajā kongresa gadā? Ir arī vēl viens nopietns jautājums, vai mums šodien vispār prasās turpināt strādāt ALBA Māsu apvienības darbu? Sapratām, ka kādā darbā tikai turpināt staigāt jau iemītās tekas nav vienmēr tas labākais, jo tad ne vienmēr var saredzēt jaunus veidus, kā darbu turpināt, lai sasniegtu gala mērķi.

ALBA draudžu māsu galvenā prioritātē ir

vienmēr bijusi palīdzības darbs un tā vēl arvien turpinājas. Saprotams, palīdzības mērķi, gadiem ejot mainās, jo vajadzības un apstākļi mainās. Patreiz ALBA draudžu māsas turpina, kā arvien, atbalstīt pašu draudžu palīdzības mērķus, individuālo draudžu misijas darbu, kā arī draudžu darba ikdienas vajadzības un atbalstu draudžu locekļu krīzes brīžos. Tā māsas čakli strādā katra savā draudzē. Vēl vairāk, draudžu māsas ņem aktīvu dalību arī kopīgajā ALBA Māsu apvienības darbā.

Pagājušā Kongresa gadā esam sniegušas palīdzības roku

- Bolivijas misijai – Rinkonā,
- plašākā pasaules mērogā caur Vispasaules Baptistu savienību.
- Atbalstījušas ALBA draudžu māsas krīzes brīžos un atminējušas draudžu māsas bērū vai jubilejas gadījumos.
- Atbalstījušas LBDS, LBDS zaru darbu, kā arī

Māsu apvienības padome. No kreisās: Māsu apvienības priekšniece Benita Ukstiņa, sekretāre Dr. Rita Pencis, kasiere Aina Stūrmane, sekretāre Silvija Augstroze. Foto: Autore

sūtījušas ziedojumus vairākām ģimenēm un individiem krīzes brīžos.

Visus šos gadus māsām ir vienmēr bijušas labas attiecības ar LBDS un zaru vadītājiem. Īpaši labas attieksmes ir bijušas un arvien vēl ir ar LBDS Sieviešu kalpošanas apvienību, LBDS Svētdienskolas apvienību, LBDS Mācītāju brālību, kā arī ar individuāliem LBDS darbiniekiem un mācītājiem.

Nesen, saņemot ziņas no LBDS Sieviešu kalpošanas apvienības vadītājas Agneses Megnes par sieviešu darbu Latvijā, atsaucāmies, lai šo darbu atbalstītu. LBDS sieviešu kalpošanas darbam ir divi galvenie virzieni: Atbalsts žēlsirdības darbam ("Sinepju grauds") un Sociālās kalpošanas darbs ("Veicināt sieviešu izaugsmi Kristus līdzībā, sekmēt evaņģēlizācijas kalpošanā"). Tuvāku informāciju par šo darbu visā drīzumā varēsiet atrast ALBA tīmekļa lapā.

Šinī sēdē pārskatījām mūsu ziedojuma projektus 2020. gadam un tos varēsiet arī redzēt ALBA tīmekļa lapā. Projektus, minētus šajā rakstā, varēsiet atbalstīt, iesūtot savus ziedojumus ALBA kasierim Ģirtam Stūrmanim (271 Winthrop Lane, Wayne, PA 19087). Čeki rakstāmi uz "Union of Latvian Baptists in America" atzīmējot uz čeka, ka ziedojums domāts ir ALBA Māsu apvienībai.

Ziedojumu projekti ir sadalīti šādi:

- ALBA Māsu apvienības darbam
- LBDS Sieviešu kalpošanas apvienībai: Pelču nometnei bērniem ar īpašām vajadzībām, "Sinepju Grauds" – sieviešu kalpošanas darbam, LBDS draudžu zupu virtuvēm, Palīdzība lauku draudžu mācītājiem un ģimenēm.
- LBDS svētdienskolas apvienības žurnālam, Timoteja skolai, darbinieku sagatavošanai.

Blakus jau minētiem mērķiem sniedzam palīdzību LBDS sieviešu kalpošanas mācekļības programmai – Sieviete sievietei, kā arī LBDS svētdienskolas apvienībai, sūtot gadskārtēju ziedojumu lauku draudžu svētdienskolām Ziemsvētku dāvanām. Tāpat atbalstījam LBDS svētdienskolas seminārus – Grūtiem bērniem un LBDS draudžu bēbīšu skolas.

Sēdē nolēmām ziedot \$300 LBDS Sieviešu kalpošanas apvienībai "Sinepju Grauds", blakus tam, ALBA Kongresa delegāti atbalstīja māsu priekšlikumu palīdzēt LBDS sieviešu kalpošanas apvienības darbniecei Lasmāi Ašmei ar vienreizēju \$500. ziedojumu. Tāpat, ALBA nākošā gada budžetā tika apstiprināts LBDS Sieviešu kalpošanas apvienības "Sieviete Sieviete" - \$1,000, un LBDS Svētdienskolas apvienībai Timoteja skolas stipendijām \$1,000. Nākošā gada ALBA budžets stājas spēkā 2020. gada 1. janvārī.

Raksta sākumā jautāju – vai ir vērts turpināt kalpošanu ALBA Māsu apvienības darbā? Nevaru nemaz iedomāties, neatsaukties Dieva aicinājumam kalpot Viņa darbā, vai tas ir Latvijā, Rinkonā, Kenijā, Amerikā vai kur vien Viņš mūs aicina un māca mums būt Viņam līdzīgām. Kristus, savā zemes dzīves laikā, palīdzēja katram cilvēkam viņa vajadzībās. Mēs nevaram darīt neko mazāk! Apstākļi arvien mainās, strādnieku skaits mainās, bet Kristus aicinājums arvien pastāv. ALBA māsu padomes sekmīgā sēde ir aiz mums, nu paliek tikai vajadzība strādāt un kalpot, ik dienas sekojot Viņa aicinājumam!

Benita Ukstiņa,

ALBA Māsu apvienības priekšniece.

ČETRI „BET” UN VIENA LIELA ZIVS

Pārdomas par notikumu pravieša Jona dzīvē

ALBA 2019. g. Kongresa dievkalpojumā— māc. Dr. Pauls Barbins

“Bet” – vārds lietots, lai ievadītu jaunu domu, kuŗa ir pretstatā tam, kas ir bijis domāts līdz šim. Mazs vārdiņš ar lielu spēku, jo, kad lietots, vārds “bet” var apgriezt pilnīgi otrādi pieņemtās domas, idejas un pieņēmumus.

Šogad mēs, nometņotāji, kopīgi pārdomājām pravieša Jonas grāmatu un kādas mācības šī grāmata var piedāvāt mūsu pašu ticībai un garīgajai pieaugšanai. Lai palīdzētu, mēs lietojām ieteikto rakstnieka un mācītāja *Timothy Keller* grāmatu. Grāmatas ievada vārdos

Kellers raksta, ka Jonas grāmata kārdina lasītāju domāt, ka tā ir vienkārša fabula vai pasaka par pravieti un kādu lielu zivi. Kellers brīdina lasītājus, ka pravieša Jonas gramata ir vairāk nekā vienkārša leģenda; grāmata ir asprātīgs un artistisks literārs raksts, kas vēsta par diviem notikumiem Jonas garīgās dzīves gājumā. Kellers raksta, ka šī grāmata par notikumiem pravieša dzīvē var palīdzēt lasītājam pašam piedzīvot garīgu pieaugšanu un kļūšanu Kristum līdzīgākam.

Piekrītu Kellera idejai. Domāju, ka lasītājs tiek aicināts pats pārbaudīt savu garīgumu caur notikumiem pravieša dzīvē, un ar to mazo vārdu “bet”. Pazīstamajā atstāstījumā par notikumu ar Jonu un lielo zivi, rakstītājs lieto vārdu “bet” četras reizes, lai ievadītu jaunu domu, kuŗa ir pretstatā parastajai, cilvēcīgajai domašanai. Ja ievērojam un pārdomājam šos četrus “bet” momentus, tad mēs, lasītāji, varam kaut ko ievērot par Jonas garīgo attiecību ar Dievu, kā arī kaut ko par mūsu pašu garīgajām attiecībām ar Dievu.

Māc. Dr. Pauls Barbins kongresa dievkalpojumā Foto: Pēteris Aļļe

Jonas dzīve - viņa domas, viņa darbi, viņa ticība – atspoguļo mūsu pašu domas, darbus un ticību. Tapat kā Jonas dzīvē, ikkatram cilvēkam ir līdzīgi “bet” momenti, kad kaut kas pretstatīgs pieņemtajai domai vai pieturētajai ticībai tiek ievadīts vai stādīts priekšā.

Atcerieties, ka šis ir Jonas stāsts par viņa garīgo pieaugšanu; šie ir viņa dzīves piedzīvotie notikumi, un tas nozīmē, ka ikvienam nebūs tieši tādi paši garīgi aicinājumi, garīgas cīņas, garīgas svētības. Līdz ar to, kā šis ir Jonas stāsts, lasītājs var arī to saņemt

viņa paša garīgajai būtībai un pieaugšanai. Ikkatra cilvēka ticības dzīve ir veidota no vairākiem “bet” brīžiem – tāds moments, kad Dieva Gars iepazīstina ar to, kas ir prestatā pieņemtajām domām un parastājām idejām. Dzīve ir pilna ar “bet” momentiem, ar kuŗiem Dievs dāvā kādu jaunu domu par sevi pašu, vai ar kuŗu Dievs iztraucē pieņemtās domas un palīdz cilvēka ticībai pieaugt, kļūt stiprākai un drošākai.

Pirmais notikums ir pretstatā pieņemtajam, jo neviens nedomā, ka kāds uzticīgs pravietis neuzklausīs savu Kungu. Jonas stāsts iesākas ar kautko negaidītu. Tas Kungs teica: “Celies un dodies uz lielo pilsētu Ninivi, norāj to un paziņo tai, ka tās ļaunie darbi jau nonākuši Mana vaiga priekšā.” Bet Jona ceļas, lai bēgtu no tā Kunga vaiga, gribēdams nokļūt Taršīšā, nonāca līdz Jafai.

“Bet Jona cēlās, lai bēgtu no tā Kunga vaiga.”

Domāju, ka ikkatra dvēsele kāro, zinādama vai nezinādama, ciešāku vienotību ar Dievu. Pravietim Jonam bija izdevība piedzīvot to, ko ikkatra sirds meklē: sastapt Dieva vaigu, tuvoties Dieva svētumam, dzirdēt Dieva aicinājumu. Nedomājot par to, kāpēc Jona izvēlējās to, ko viņš izvēlējās, kā arī neanalizēt to, ko Dievs prasīja no Jonas, vai nav vispirms žel, ka Jona cēlās, lai bēgtu no tā Kunga vaiga. Jonam tika dota izdevība sastapt to, ko ikkatrs meklē, un to atteicis, viņš cēlās, lai bēgtu no tā Kunga vaiga.

Varam debatēt par to, kāpēc Jona neuzklausīja Dieva pavēli. Varbūt, ka Jona nepiekrita Dieva metodei; varbūt, ka viņš nevēlējās piedalīties, jeb viņš domāja, ka ir kāds labāks veids kā panākt to, ko Dievs no viņa prasīja. Varbūt viņš vienkārši nesaprata, ko Dievs ir pavēlējis. Varbūt ka ir taču citi pravieši, un Jona, varbūt, nedomāja, ka viņš pats ir pietiekami spējīgs. Nezinām kāpēc, bet kaut kāda iemesla dēļ Jona ceļas, lai bēgtu no tā Kunga vaiga.

Nedomāju, ka vajadzētu rūpēties par to, ka Jonam bija domstarpības ar Kungu, jo vai mums pašiem nav bijušas reizes, kad esam jutuši kādu Gara saviļņojumu, kādu garīgu mudinājumu, kādu svētu aicinājumu, kas veido neērtību mūsu dvēselē. Vai ikkatris nav piedzīvojis kādu iekšīgu sajūtu, kas prasa darīt kaut ko negaidītu. Reizēm ir, ka Dievs mūs aicina uz to, kas tanī brīdī var būt nesaprotams, neizskaidrojams vai pat neērts un nepatīkams, bet es domāju, ka Dievs atļauj pārdomāt ikkatru aicinājumu. Nedomāju kaut ko sliktu par pravieti, ka ar pirmo pavēli viņš neatrodas pilnīgā vienotībā ar Dievu.

Kas traucē ir tas, ka Jonas pirmā reakcija bija bēgt no tā Kunga vaiga. Un Jona nav vienīgais. Jo vai tā nav ar mums pašiem, kad sastopam kādu nesaprotamu, neskaidru vai izaicinošu neērtību mūsu ticības dzīvē, mēs bēgam no tā Kunga vaiga. Šeit nav runa tikai par dzīves lieliem izšķirošiem punktiem, bet vēl sīkāk, par ikdienas notikumiem – piezvanīt kādam, kas mums ir darījis pāri; piedāvāt palīdzību kādam, kurš atrodas grūtā situācijā;

uzklausīt kādu, kurš vēlas tikai parrunāties. Tādi brīži, kad mēs jūtam, ka Dievs vēlas kaut ko vēl vairak no mums. Un ko darām tādā neērtā nesaprašanās brīdī? Diemžēl, mēs arī ceļamies, lai bēgtu no tā Kunga.

Jonam būtu bijis labāk nākt Dieva priekšā, nekā bēgt no tā Kunga vaiga. Šis bija brīdis Jonas garīgajā gājumā, kad lūgšana un dziļa saruna ar Dieva Garu būtu izpalīdzējusi Jonam izlemt viņa nākošo izvēli. Būtu bijis labāk Jonam izsacīt savas šaubas un nesaprašanas tieši Dievam, pirms viņš ceļas, lai bēgtu no tā Kunga vaiga. Tādā ziņā šis “bet” moments izaicina mums pašiem pārdomāt, kā mēs reaģējam pret Dievu, kas ir mūs uzrunājis un aicinājis.

Labi zinām, kas notika ar Jonu ceļojumā uz Taršišu. Liela vētra, izbailes starp kuģa ļaudīm, neziņas un nesaprašanas; un kā parasti, kad ir neizskaidrojams notikums, ir dabiski jāatrod kādu, kuŗu var uzskatīt par vainīgu. Šoreiz vainīgais bija Jona. Viņa vainīguma dēļ, kuģa ļaudis satvēra Jonu un iemeta viņu jūrā.

Tad nāk otrais “bet” moments. “Bet tas Kungs sūtīja lielu zivi aprīt Jonu.” Jona atradās tumšos ūdeņos baiļu pilns. Tas Kungs bija klāt un sargāja Jonu.

Vispirms, neļaujiet šai zivij izjaukt to vispārējo mācību, ko Jona saņēma. Piekrītu rakstniekam Kelleram, kurš brīdina, lai šī zivs parādīšanās nenovērs mūsu uzmanību no tā vissvarīgākā – tā ir ticības mācība, ka Dievs ir klāt ikkatram visgrūtākos dzīves brīžos.

Es pats, teoloģiskā ziņā, nedomāju, ka Dievs veido traģiskus notikumus gan plašajā pasaulē, gan mūsu pašu dzīvēs, lai mūs pārbaudītu vai stiprinātu, vai uzdrošinātu. Ikatra cilveka dzīvē notiek traģiski, neizskaidrojami notikumi, kuŗi veido sāpes un apgrūtina dvēseli, veidojot neziņas un šaubas. Es nepieņemu to, ka Dievs to visu veido, bet ka Dievs caur šādiem dzīves notikumiem rāda un atgādina, ka

Dievs pats rūpējas, mīlē un ir tuvu klāt ikkatram.

Tā arī bija ar Jonu. Bēgot no tā Kunga, Jona atradās dabiskā negadījumā, ar savu paša rīkošanos un izvēli, atradās tumšos, aukstos udeņos – kur Dievs bija viņam klāt. Šoreiz Dievs sūta lielu zivi, lai izglābtu Jonu.

Ka ir ar jums pašiem? Padomājiet kādu brīdi, kad jūsu pašu dzīvē jutāties, ka jūs slīgstat vai atradoties kādā tumšā, aukstā vietā; kad bijāt pārņemti ar bailēm vai šaubām, vai neziņām. Kādā veidā Dievs bija klāt ar Tevi tajā brīdī? Ko Dievs sūtīja tavā dzīvē, lai tevi izvadītu no tās tumsas? Ko Dievs pats darīja, lai Tev izpalīdztu vai uzturētu, vai izglābtu? Šis “bet” moments ir prestatā mūsu parastajai domāšanai, ja nepieņemam to apsolījumu, ka Dievs ir klāt vistumšākajos dzīves brīžos. Tas, ka zivs parādījās un aprija Jonu, atgādina, ka gan neticamos, varenos veidos, kā arī parastos, ikdienišķos notikumos Dievs sūta mums to, kas ir vajadzīgs, lai uzturētu, drošinātu un pat izglābtu.

Jonas nespēka brīdī Dievs bija klāt: “Bet tas Kungs sūtīja lielu zivi apriēt Jonu.”

Tur, tai zivs vēderā, notika trešais “bet” piedzīvojums. Ir rakstīts, ka Jona no zivs ķermeņa iekšienes raidīja pie tā Kunga, sava Dieva lūgšanu pēc palīdzības. Jona iesāka savu lūgšanu šādā veidā: “Es piesaucu to Kungu savās bēdās un Viņš atbildēja man, es kliecēju no pazemes dziļumiem, un Tu sadzirdēji manu saucienu.” Jona atzīstas, ka viņa vistumšākajā dzīves brīdī viņš piesauca to Kungu un Dievs viņu uzklausa un atbildēja.

Savā lūgšanā Jona atklāti atgādina Dievam par visu to, kas ir viņam noticis. Jona atstāta Dievam to, ka viņš atrodas zivs vēderā un viņš izsaka Dievam visas jūtas un emocijas. Jona atzīstas, ka viņš jūtas izstumts un atšķirts no Dieva un ka viņš bijās par to, ka viņš vairs nevarēs sastapt Dieva svētumu.

Jona lūdza: “Tā ka man šķita, es esmu izstumts, galīgi

projām, ārpus Tavu acu skata, un man nekad vairs neredzēt Tavu svēto namu. Līdz pašiem manas dzīvības dziļumiem mani bija aplājuši ūdeņi, visapkārt mani bija ietvēruši dziļumi, niedres bija apviņšās ap manu galvu. Es biju nolaidies līdz dziļākajiem kalnu pamatiem, zemes aizprosti, šķiet, bija aizdarījušies aiz manis uz mūžu.” – Īsta, atklāta, nopietna lūgšana.

Jona bija pilnīgi atklāts Dieva priekšā un izsūdzēja viņa visdziļākās jūtas un emocijas. Vairākās sarunās ar citiem lūdzējam esmu dzirdējis, ka mēs, Dieva bērni, baidāmies būt atklāti Dieva priekšā, tā kā Jona bija. Lūdzēji ir stāstījuši, ka viņi domāja, ka, ja lūgšana izsaka kādu nedrošību vai parāda nestabilitāti, tad Dievs vairs viņus nevērtēs. Citi saka, ka viņa rūpes ir par neērtību izteikt visdziļākās jūtas, jo tad Dievs novērtēs viņus citādāki. Pat mūsu pašu lūgšanas, tad kad Dievs vēlas, lai esam vaļsirdīgi svētuma priekšā, bailes un nesaprašanas attur mūs no pilnīgas atklātības Dieva priekšā.

Tur, Jonas atklātībā Dieva priekšā, parādās trešais garīgais “bet” moments. Starp visām šaubām, bailēm, sāpīgām jūtām Jona lūdza BET! “Bet Tu tomēr esi licis manai dzīvībai pacelties augšup no šīs tumsas bedres un izglābis to no pazušanas, ak Kungs, mans Dievs!”

Kas izliekas apbrīnojams ir tas, ka Jona saka šos lūgšanas vārdus par to, ka viņa dzīvība ir pacelta augšup no šīs bedres, kamēr viņš vēl atrodas zivs vēderā. Tas cilvēkam izliekas neloģiski, jo kā var kāds pateikties Dievam, kad tas vēl atrodas nepieņemamā vietā, zivs vēderā?

Garīgā izmaiņa ir tā, ka mēs nākam pie Dieva lūgšanā, lai mēs atrastu Dieva žēlastību visos savas dzīves apstākļos. Tāda saprašana par lūgšanu dod mums jaunu, un reizēm neparastu ticības domu. Bet tas ir moments, kas veido apziņu, ka mūsu īstā, atklātā lūgšana ir pretstatā tam, ko parasti lūdzam. Jonas vēl atradās nepatīkamā vietā, bet viņš zina, ka Dievs ceļ un turpina celt viņa dzīvību augšup. Par Dieva klātbūtni un tuvumu Dievam ir gan Jonas, gan

arī mūsu dziļā, atklātā lūgšana.

Certurtais “bet” vārdiņš nobeidza Jonas lūgšanu. “Bet ar pateicības prieku es nesīšu Tev savus upurus un arī Tev man īpaša solījuma solīto es pienesīšu kā brīvprātīgu pateicības upuri. Glābšana ir pie tā Kunga.”

Kāds kontrasts ir izveidojies. Padomājiet, tas pats Jona, kuŗš nesen bēga no tā Kunga vaiga, tagad apsolas nākt Viņa priekšā ar pateicības upuriem, lūgdams, “bet” ar pateicības prieku. Kāda izmaiņa. Stāsta sākumā Jona pats pieņēma, ka viņš varētu visu ko nosacīt un nokārtot, un varbūt arī pat domāja, ka viņš varēs izkārtot pats savu glābšanu. Pēc visiem notikumiem un dzīves izaicinājumiem

Ziedi kongresa dievkalpojumā no ģimenes pieminot māc. Fridrichu Čukuru un Martu Čukuru. Māc. Čukurs bija ALBA priekšsēdis no 1954. līdz 1984. gadam.

Foto: Pēteris Aļļe

Jona ir atkal nonācis Dieva priekšā, bet šoreiz ar pateicības prieku. Vēl viens brīdis caur kuŗu Dievs iztraucēja Jonas paša veidoto realitāti.

Arī mēs pieņemam, ka varam paši visu ko nosacīt, kontrolēt vai nokārtot. Dzīvē lietas gan dabiskas, gan

paša veidotas notiek, bet mēs saprotam to, ka esam nespēcīgi sevi pašu izglābt. Tad pilnīgā atklātībā un ar pateicības prieku mēs izsakām to, ka Dievs ir Dievs, un viss pēc kā mēs dzenamies ir sastopams tikai Dieva svetumā un Dieva apsolījumos. Šis ir ticības pamats, kas ir pretī mūsu cilvēcīgai augstprātībai.

Tad kad atļaujames sev atzīt, ka esam nespējīgi un kad esam atklāti Dieva Gara tuvumam, tad mēs arī varēsim pievienoties Jonam un kopīgi, un ar pateicību lūgt: “Glābšana ir pie tā Kunga!”

Pieņemsim to, ka šie četri brīži nebija tās vienīgās reizes, kad Jona tika izaicināts garīgajā ziņā. Jonas dzīves stāsts ir pilns ar garīgiem brīžiem, kad viņa ticības pamati un viņa domas tiek izaicinātas un pārveidotas. Jonas dzīvē bija vairāki “bet” momenti, kad tika ievadīta vai uzstādīta jauna doma, kuŗa bija prestatā viņa pieņemtajai ticības saprašanai.

Tādā ziņā Jona ir līdzīgs mums ikkatram, jo mums pašiem ir bijuši brīži, kad Dieva Gars aicināja mums ievērot un piedzīvot Dieva būtību veidā, kas pretojas pieņemtajai domāšanai.

Ar katru brīdi, kad neuzklausām Dievu, bēgam no tā Kunga vaiga un atturamies no Dieva dāvatā, jo nesaprotam Dieva būtību vai Dieva darbību, Dievs turpina ievadīt “bet” brīžus, kas stāda mums priekšā ko jaunu, kas palīdz mūsu garīgajai pieaugšanai, lai varam sastapt to garīgo vienotību ar Dievu pēc kā mūsu dvēseles kāro.

Āmen

KRISTĪBU DIEVKALPOJUMI MATEJA DRAUDZĒ

Enoks Biķis

Šovasar kristību dievkalpojumi notikuši jau divas reizes – viens – vasaras sākumā Vasarsvētkos Mateja dievnamā un otrs – vasaras beigās brīvā dabā. Abi – spilgti, neatkarīgi un brīnišķīgi. Prātā un atmiņā vairākās baptistu paaudzēs koŗa dziedātā dziesma “*Debess eņģeļiem ir prieks..*” jaunkristāmo ūdens pagremdes laikā.

Neilgi pēc Mateja dievnamā notikušā alfa kursa pavasara nodarbību cikla beigām, vēlēšanos bībelīgās pagremdes ūdenskristībā apliecināt savu ticību Jēzum Kristum kā personīgam Pestītājam izteica lielāks skaits kursa apmeklētāju, pārsvarā vīri un jaunekļi. Te jāpiemetina, ka šad un tad nākas sastapties ar nepareiziem uzskatiem par alfa kursiem. Īstenībā tā nav nekāda “maldu mācība”, kā par alfa kursu mēdz izteikties skeptiķi bet gan *viens no vislabākajiem veidiem*, kā iepazīstināt cilvēkus ar Bībeles patiesībām, Evaņģēlija vēsti un pestīšanas ceļu. Svēto Rakstu vārdi un teksti uzrunā paši par sevi iespaidīgi, nepārprotami un rosinoši.

Jūnija pirmajā svētdienā – Vasarsvētku dievkalpojuma laikā tika sacītas jaunkristāmo liecības par viņu atgriešanās ceļu pie Dieva, tad baptistērijā koŗa paaugstinājuma priekšā notika kristības, tās bija redzamas video ekrānos dievkalpojumu zālē un tās pavadīja slavas un pielūgsmes ansambļa dziesmas kā arī aplausi.

Otrs kristību dievkalpojums notika augusta pirmajā svētdienā Mateja draudzes nometnes noslēgumā Smiltenes novada Launkalnes pagastā pie Lizdoles ezera. Tā kā Rīgā Mateja draudzes dievnamā šajā svētdienā dievkalpojums nenotika, tad regulārajiem dievkalpojuma apmeklētājiem bija sagādāta iespēja ar īpašu autobusu doties uz apmēram 120 km attālo Launkalni. Ērtais lielais “Volvo” markas autobuss, prasmīga, pieredzējuša šofera roku vadīts, aizvīnāja rīdiniokus pa vēsturisko Pleskavas šoseju, uz kuŗas šīs vasaras nogalē notiek vērienīgi remontdarbi, lai ērti varētu nokļūt skaistajā Ziemeļvidzemē. Sarunas ar ceļa biedriem brauciena laikā ietvēra baptistu draudžu vēsturi Latvijā, Kurzemē un arī šajā Vidzemes novadā, jo mēs, mācītāja Kārļa Biķa (1900-1988) dēli, autobusā sēdējām blakus ar manu jaunāko brāli Pēteri, Mateja draudzes diakonu, un turpat bija arī Edvīns Plakans, kuŗš ir dēls sludinātājam Valteram Plakanim (1901-1986), kas savulaik kalpojis draudzēs gan Palsmanē, gan Gatartā. Neraugoties uz daudzajiem luksoforiem ceļā, uz gaidīšanas pauzēm remontējamos ceļa posmos, paspējām laikā, lai pulkstens 12.00 pievienotos nometņotājiem dievkalpojumā, kas notika plašā ar gaišu plastikātu pārsegtā teltī atpūtas kompleksa “Silmači” teritorijā uz paugura Lizdoles ezera krastā tieši blakus paredzēto kristību vietai.

Teltī uz dievkalpojumu sapulcējušies nometnes dalībnieki. Priekšā uz paaugstinājuma slavas un pielūgsmes vadītājs Māris Dravnieks, ansambļa solisti un mūziķi. Teicamas skaņu iekārtas un laba akustika.

Iepriekšējās divas dienas – piektdiena un sestdiena nometnē ar galveno tēmu “Māls” pagājušas radošās darbnīcās un tematiskās diskusijās, kad dalībniekiem ir bijis iespējams palūkoties pašiem uz sevi kā uz mālu Lielā Podnieka –Radītāja un Veidotāja Rokās.

Svētrunu par tekstu no 2.Tim. 2:20-21 : saka mācītājs Dr. Ilmārs Hiršs.

“Lielā namā ir ne tikvien zelta un sudraba trauki, bet arī koka un māla, un citi godam, bet citi negodam; ja nu kāds nošķīstās no tādām lietām, tad viņš būs trauks godam, svēts, derīgs tam Kungam, sataisīts ikkatram labam darbam.”

Runātājs aicina atskatīties uz nometnē aizvadītajām dienām, kur diskusijās un mazajās grupās bijis iespējams uzzināt populārzinātniskā aspektā daudz interesanta par māla kā materiāla ar tā sīkajām vielas daļiņu brīnumainajām īpašībām, kas atļauj no tā darināt skaistus keramikas veidojumus un derīgus traukus. Svētrunai izvēlēta teksta centrālā doma ir, ka traukiem jābūt *derīgiem*. Nevis pašam sevi uzskatīt par vērtīgu zelta vai sudraba trauku, bet gan uzdot sev jautājumu, vai esmu patiesi derīgs savā draudzē un Dieva uzticētajā pienākumā.

Apustulis aicina Timoteju nevis sasist un izmēzt, izslaucīt nederīgos traukus, bet gan rūpēties, lai tie tiktu *šķīstīti*. Pasaulē pastāvošajā mūsdienu

kristietībā ir tik daudz nederīga un liberāla, ka tai neatliekami vajadzīga šķīstīšana, kam jā sākas no mums pašiem, no katra. Apustulis aicina Timoteju: *“Bet tu, Dieva cilvēks, bēdz no šīm lietām: dzenies pēc taisnības, dievbijības, ticības, mīlestības, pacietības, lēnprātības!”* (1.Tim.6:11). *Dzīties* - nozīmē dedzīgi vēlēties un neatlaidīgi censties. Nevaram paši saviem spēkiem šķīstīt sevi. To var tikai Dieva žēlastība un palīdzība, kuŗa mums jāizlūdzas no Viņa. Mums ticībā un pašāvētibā jāieliek sevi Viņa rokās. *“Neviens nevar nākt pie manis, ja viņu nevelk Tēvs, kas mani sūtījis..”* (Jāņa ev. 6:44a).

Šķīstīšanās vajadzīga arvien, atkal un atkal, jo sātans ar savu izsmalcināto paņēmienu un plašo ieroču arsenālu nepārtraukti cenšas mūs samaitāt.

Lai trauki būtu derīgi, tiem jābūt pareizi apdedzinātiem. Kaut arī šāda apdedzināšana ir sāpīga un nepatīkama, mums tā pazemībā jāpacieš un jāpieņem.

Mālam ir arī dziednieciskas īpašības. Ja gribam būt kā māls Lielā Meistara rokās, mums jābūt gataviem palīdzēt brālim, māsai, vispār tuvākajam ciešanās. Nevis draudoši pakratīt ar pirkstu, bet veldzēt slāpes ar malku ūdens, vai uzlikt kompresi sāpošajai vietai.

Dievkalpojumā mūziķu un dziedātāju ansamblis atskaņo Mateja draudzes muzikālās kalpošanas vadītāja Māra Dravnieka komponēto dziesmu ar viņa pašā sacerētājiem vārdiem “ Māls”, kas bija arī aizvadītās nometnes himna.

Jaunkristāmais brālis Ansis liecina par savu ticības ceļu, nākot no formālas piederības kādai tradicionālas lielas konfesijas draudzei. Alfas kursu laikā viņš iepazīties ar Evaņģēlija Vēsti un Bībeles pamatatziņām un pieņēmis Jēzu Kristu kā personīgo Pestītāju un Glābēju, kā arī pieteicies bībelīgai kristībai. Arī viņa dzīvesbiedre Dārta liecina par savu līdzšinējo sociālo kalpošanu un kalpošanu bērniem, apliecina savu atgriešanās piedzīvojumu, izsaka savu vēlēšanos tikt bībelīgai kristītai un tāpat kā dzīvesbiedrs Ansis – pievienoties Mateja draudzei.

Anša un Dārtas bībelīgās pagremdes kristību gleznainajos Lizdoles ezera ūdeņos izdara mācītājs

Ainars Purnmalis.

Mateja draudzes mācītājs Ainars Baštiks un padomes priekšsēdētājs Hardijs Rozenfelds sveic jaunus

draudzes locekļus Ansi un Dārtu. Seko kopīgi baudīts Svētais Vakarēdiens.

Tiek sveikti dziedoņi un mūziķi, dāvājot tiem jaunizdotās Dr. Ilmāra Hirša grāmatas "Māls Veidotāja Rokās" eksemplārus.

Ar piemiņas veltēm tiek sveikti *Suburban Church* komandas brāļi un māsas no Oregonas ASV, kas Rīgā palīdzējuši veidot šī gada bērnu, jauniešu un ģimeņu nometnes.

Enoks Biķis Rīgas baptistu Mateja draudzē

Foto autori: Ivars Nagainis, Joe Brooks un Maija Cirvele.

KĀ TAS BIJA PIRMS 25 GADIEM

1994. g, oktobra numurs

rakstu izvēlējies Gatis Ķeris

Amerikas Latviešu Baptistu apvienības 1994. gada nometne ar virstematu „Evaņģēlijs šodienai” notika no 17. līdz 19. augustam mūsu pašu nometnē, mūsu pašu ierastajā un iemīļotajā vietā, kuŗas pārdošanas projektu pagājušā gada kongress „ nolika uz ledus”. Nav šaubu, ka sārūkām. Katru gadu kāds pazīstams miļš brālis vai māsa vairs nav redzami mūsu vidū. Cits aizgājis mūžībā, cits vecuma un nespēka spiests palicis mājā. Vai cits palicis vienaldzīgs? – Ak, vienmēr un gadiem tas pats, tie paši cilvēki... Uzdrošinos teikt, ka tā tas nav. Šī gada nometne bija pirmā un vienīgā 1994. gada augustā, tā nekad vairs neatkārtosies. Nometnes dalībnieku sastāvs, kāds tas bija šais trīs dienās, nekad vairs tāds nebūs. Nometnē pasludināto Vārdu, referātus, pārrunas, lūgšanas, sarunas un draudzību neviens nekad nevarēs pilnīgi atainot, atstāstīt vai aprakstīt. Tas ir aizgājis, uzglabāts katra dalībnieka sirdī un atmiņā, katra īpatnēji personīgā uztverē, katram pēc viņa Dieva dotā svētības mēra,

Trešdienas rītā 8:45 laukumā mazs pulciņš gaidīja karogu uzvilksanu. Dziedājām rīta jundas dziesmu:

ALBA NOMETNE UN KONGRESS

Mūsu Tēvs, kas gaismā mīti,
Noskaties uz savējiem!
Vēli mums šai jaunā dienā
Būt no jauna svētītiem!

Kungs, lai Tava žēlastība,
Kas ik rītu jauna ir,
Nāk pie mums kā rīta rasa,
Šodien mūsu darbus šķir.

Nometnes komandants Rūdis Kalnmals deva miera komandu un mastos lēni celās Latvijas un ASV karogi. Nometnes diena bija sākusies. Protams, saimniekiem Ērikam Ķivilim, Arnoldam Ukstiņam un Robertam Jensenam diena jau bija lielā gabalā, jo no karoglaukuma mēs dūšīgi un naski soļojām uz ēdamzāli – brokastis.

10:00 katru dienu bija rīta svētbrīdis. Šodien to vadīja un nometni atklāja nometnes programmas vadītājs Jānis Plostnieks. Draudzes dziedāšana bija Fannijas Stūrmanes zinīgajās rokās. Ceļurdienu rīta svētbrīža vadītāja bija Benita Ukstiņa. Dzejnieks un diriģents Arturs Cīrulis bija dziesmu vadītājs. Piektdienas svētbrīdi vadīja Tabita Ūse un draudzes dziedāšanu Sarma Aļle.

